

DRWECA

z dodatkami: „Oplekun Młodzieży“, „Nasz Przyjaciół“ i „Rolnik“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów 1,25 zł z doręczeniem 1,50 zł miesięcznie. Kwartałowo wynosi 4,50 zł, z doręczeniem 4,50 zł. Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 10 gr, na stronie 3-linowej 30 gr, w tekście na 2 i 3 stronie 40 gr, na 1 stronie 50 gr, przed tekstem 60 gr. — Ogłoszenia zagr. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Druk i wydawnictwo „Drweca“ Sp. z o.o. w Nowemiastku.

Adres telegr. „Drweca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok VIII.

Nowemiasto-Pomorze, Wtorek, dnia 21 lutego 1928.

Nr. 22

Czemu nasze stanowisko w sprawie wyborów jest bezpartyjne?

Kiedyś przy rozpoczęciu akcji i agitacji przedwyborczej oświadczyliśmy naszą bezpartyjność, to wielu tego naszego stanowiska zrozumieć nie mogło, wielu się ono nie spodobało, a nawet ściągnęło na nas sprzeciw — a mianowicie, że ogłaszając odezwy rozmaitych kierunków partyjno-politycznych — miast jednej — zamęt wywołujemy w umysłach czytelników. Jak gdyby ten zamęt nie pochodził od tych, którzy rozbili społeczeństwo polsko-katolickie wbrew nawoływaniu Biskupów Polskich — na liczne partje, tylko od nas, którzyśmy postanowili objaśnić czytelników i dać im możność orjentowania się w tym zamęcie. Inni natomiast uważali takie nasze stanowisko za szkodliwe dla sprawy katolickiej. Jak gdyby dobrzy katolikami byli ci, którzy sięją niezgodę i zawiść bratnią, a nie ci, którzy nawołują do zgody i jedności i miłości braterskiej dzieci jednej matki — Kościoła i Ojczyzny. Ale przecież kiedy chodzi o dobro kościoła i religii, to należy nie wahać się i przed walką. Owszem, zupełnie słusznie. I my przecież przy obecnych wyborach staczamy walkę ze wszystkimi żywiołami wyrotowemi i wrogami Kościoła Kat. Tylko nie chcemy wojować tam, gdzie przeciw sobie stoją nie wrogowie kościoła, tylko jego wyznawcy. Tu u nas na Pomorzu głównymi rywalami przy wyborach są dwie partje, a mianowicie Blok Kat.-Narodowy № 24 i Kat. Unja Ziem Zach. № 30. Na jednej i drugiej liście kandydacko-poselskiej widzimy u nas na Pomorzu samych katolików i Polaków. Jakżeż nam, którym dobro kościoła i wiary droższe nad wszystko, stanąć w takich warunkach do boju po stronie jednej partji przeciw drugiej, kiedy list pasterski wyraźnie nawołuje, aby katolicy-połacy się nie rozdawali, ale łączyli wspólnie do obrony kościoła i wiary kat. Ale owa osławiona lista Be-Be, czyż na niej nie figurują i wyraźni wrogowie kościoła kat., jak żydzi i masoni? Owszem, temu nie przeczymy. Igdyby owa lista Be-Be wchodziła w rachubę u nas na Pomorzu, to pewno, że byśmy ją zwalczać musieli ze stanowiska katolickiego. Ale cóż nas obchodzi tamta lista Be-Be, kiedy jej tu na Pomorzu nie ma? I stąd nie nasze stanowisko jest szkodliwe dla sprawy katolickiej, tylko tych, którzy nie wahają się wysuwaniem momentów religijnych rozbijać społeczeństwo katolickie jedynie i wyłącznie dla celów partyjno-politycznych. Bo czemuż to aż z pół tuzina partji dziś przybrało określenie „katolicki”. Dla obrony kościoła kat. wystarczy przecież jedna jedyna partja kat., a czemuż ich aż tyle? Muszą więc inne być cele, aniżeli religijne. I też tak jest w rzeczywistości — a mianowicie są to cele partyjno-polityczne, a tytuł „katolicki” służy wielu z nich głównie jako wabik dla łowienia naiwnych wyborców. Lepiej napewno byłoby dla sprawy katolickiej i majestatu naszej religii, gdyby żadna z tych partji nie była owego przydomku sobie przydała, za to atoli wykreśliła sobie program zgodny ze zasadami katolickimi i chrześcijańskimi, a przedewszystkiem metodę postępowania w akcji przedwyborczej, zgodną z duchem chrześcijańskim. A dziś, co widzimy? Wszystkie owe partje „katolickie” walczą ze sobą o rzekomą swą katolickość z taką zjadłością, posługując się przytem tak nieraz niegodziwymi środkami, że doprawdy godne to pogan, ale nie chrześcijan. Mając więc to widowisko dzisiejszej zaciekłej walki partyjnej przedwyborczej partji katolickich na oku i pod rozważą, może Szan. Czytelnicy zrozumieją, dlaczego my nie mogliśmy się zdecydować na rzucenie się w jej wir.

Nasze sumienie katolickie nam na to nie pozwoliło. Świadomi odpowiedzialności, jaką gazeta katolicka ma, pragniemy raczej być głosem wołającym do upamiętania się: Jeżeliście naprawdę partjami lub obozami katolickimi, to zaprzestańcie wzajemnej walki, wzajemnych ujadów na się i napadów i wzajemnych oszczerstw, a kiedyście się już podzielili i w jednym szeregu dla wspólnego celu, którym jest dobro Kościoła

i Ojczyzny, maszerować nie umiecie, to idźcie: miłości, jak na dobrych Katolików i Polaków choć obok siebie, ale w zgodzie i wzajemnej przystało.

Ruch przedwyborczy.

[Zatwierdzone listy na Pomorzu.

Unieważniono listę senacką nr. 25 „Piasta“ i Ch. D. z p. Kulerskim na czele.

Toruń, 16. 2. Okręgowa Komisja Wyborcza w Toruniu w dniu 15. bm. zatwierdziła następujące listy kandydatów do Sejmu w okręgu nr. 31 (toruńskim): listę nr. 2 (PPS.), nr. 3 (Wyzwolenie), nr. 7 (NPR.), nr. 18 (Niemcy), nr. 21 (Ciszakowcy i sanatorzy), nr. 24 (Katolicko-Narodowa), nr. 25 (Ch. D. i „Piast”), nr. 30 (Unja) i 36 (Zjednoczenie Gospodarcze Brejskiego). Unieważniono z powodów natury formalnej listy Związku Chłopskiego i t. zw. „Ekonomicznego Dobrobytu” niejakiego Czarnumskiego.

Do Senatu na okręg Województwa Pomorskiego komisja zatwierdziła listy nr. 2, 3, 7, 18, 21, 24, 30 i 36. Unieważniono z powodu natury formalnej listę senacką nr. 25 „Piasta“ i Ch. D. z p. Kulerskim na czele. — Więc p. Kulerski senatorem nie będzie.

Fiasko agitacji Brejskiego.

Agitacja wyborcza, prowadzona przez p. Brejskiego na terenie Pomorza, w każdej niemal miejscowości kończy się kompletnym fiaskiem! Wszędzie — albo zebrani nie dopuszczają do powzięcia uchwał co do zgłoszonych rezolucyj, albo wszczynają takie hałasy, że zebrania muszą być rozwiązane.

Ostatnio zwołał niefortunny kandydat, nie tyle „Zjednoczenia Gospodarczego”, ile „zjednoczonych niepowodzeń” — wiec dnia 9 bm. w Łasinie powiatu grudziądzkiego, na którym zjawili się kilkudziesięciu słuchaczy, przeważnie zwolenników innych ugrupowań politycznych.

Treść przemówienia p. Brejskiego, nawołującego do głosowania na listę kandydatów Zjed. Gosp. wywołała na sali okrzyki i hałas tak wielki, że p. Brejski nolens-wolens, musiał zaprzestać swego referatu — albowiem wiec... rozwiązano!

Tak niefortunnie zakończyła się agitacja wyborcza p. Brejskiego w Łasinie jak również podobnie — kończy się ona we wszystkich innych miejscowościach na Pomorzu!

Szkoda, p. Brejski — czasu i atlasu — na takie... zjednoczone niepowodzenia.

Wielkopolska i Pomorze przeciw socjalistom.

Kłeska P. P. S. w Tucholi i Wejherowie.

To nie tak jak u nas w Nowemiastku!

Tuchola. W ubiegłą niedzielę miejscowi agitatorzy P. P. S. usiłowali odbyć w Tucholi swój wiec. Próba ta skończyła się jednak sromotnym fiaskiem, gdyż uczestnicy wiecu zaprotowali kategorycznie przeciw wywodom agitatorów socjalistycznych, wznosząc okrzyki na rzecz listy narodowej. Wiec skończył się sromotnym fiaskiem P. P. S.

Wejherowo. Miejscowi „działacze” P. P. S. zwołali w Wejherowie wiec, który odbył się na rynku. Na wiec ten przybyło zaledwie 100 osób, w tem większość usposobiona wrogo w stosunku do agitatorów z pod znaku Marksa.

Modlitwa o pomyślność wyborów.

Ks biskup lubelski dr. Marjan Fulman wydał następujący list do swego duchowieństwa:

Do wszelkich przedsięwzięć ludzkich niezbędna pomoc Boża, więc tembardziej jest potrzebna do tak ważnej sprawy, jak wybór przedstawicieli izb prawodawczych. Polecamy przeto wiel. Duchowieństwu, aby już na tydzień przed wyborami wezwowało wiernych do modlitwy o pomoc Boską. W tym celu należy odmówić w uprzednią niedzielę po sumie litanję do Najśw. Serca Jezusowego, a w sam dzień wyborów tak do Sejmu, jak i do Senatu, odśpiewać suplikację z prywatnym wystawieniem Najśw. Sakramentu sposobem rzymskim.

W naukach trzeba położyć nacisk: 1. na obowiązek

Juz podczas przemówienia pierwszego agitatora padać zaczęły głośne prostety i okrzyki oburzenia ze strony zebranych, zwłaszcza ze strony młodzieży. Wołano „Precz z socjalizmem! Do Bolszewji z nimi!” i t. d.

Następny mówca napadł na młodzież Wywody jego spotkały się również z gwałtownymi protestami zebranych, tak, że powstała nieopisana wrzawa. Obecny przedstawiciel policji rozwiązał wiec. Wówczas leaderzy socjalistyczni zwrócili się do niego z prośbą, aby im pozwolono dalej wieceować, oświadczając, że przemawiać będą spokojnie. Podczas dalszego ciągu przemówienia ich mówcy podniosła się znowu wrzawa i protesty.

Po skończonem przemówieniu zabrał głos p. Kwiatkowski, kandydat na posła z Listy Katolicko-Narodowej, który w krótkim, lecz dobitnym przemówieniu przekonał wiecowników, że hasła socjalistyczne prowadzą tylko do bolszewizmu. Z uznaniem podkreślić należy, że robotnicy tutejsi zupełnie nie idą na lep agitacji socjalistycznej, lecz usposobieni są narodowo.

Kolejarze za Katolicką Unją.

Główny Komitet Wyborczy Kolejarzy na okręg poznański wydał oświadczenie, w którym podkreśla, że ogół kolejarzy do wyborów pójdzie pod sztandarem Katolickiej Unji. Z oświadczenia dowiadujemy się, iż we wszystkich większych miejscowościach utworzono Komitety Wyborcze kolejarzy. W końcu oświadczenie podkreśla fakt, że na czołowym miejscu listy państwowej Katolickiej Unji znajduje się minister komunikacji p. Romocki.

Zakaz wiecu Bloku Kat. Nard.

Warszawa, 16. 2. „Gazeta Warszawska Por.” nr. 47 a donosi: Wczoraj wieczorem miał się odbyć w sali Tow. Higjicznego wiec Bloku Katolicko-Narodowego. Rano zarząd Tow. otrzymał z komisariatu rządu pismo, zakazujące udzielania sali na wszelkie zebrania o charakterze politycznym. Jako motyw tego zarządzenia podano, że zebrania polityczne były w tej sali dwukrotnie zakłócone. Prócz tego do sali prowadzić ma tylko jedno wejście, wobec czego policja ma przy wkroczeniu utrudnione zadanie.

Wielki wiec listy 24.

Warszawa, 16. 2. Wczoraj przy ul. Kredytowej odbył się przy bardzo licznej udziale publiczności i w wielkim spokoju wielki wiec Komitetu Katolicko-Narodowego. Przemawiali pp. Szebko i Nowodworski, przyjmowani burzą oklasków.

Nie będzie agitacji na dworcach.

Warszawa. Celem niehamowania normalnego ruchu pasażerów na Polskich Kolejach Państwowych p. minister komunikacji wydał zakaz umieszczania odezw wyborczych w miejscach, przeznaczonych dla publiczności, zatem w budynkach dworcowych wewnątrz i zewnątrz, westybulach, peronach itp.

obywatelski głosowania i 2 na obowiązek sumienia głosowania tylko na ludzi, znanych z przekonania katolickich i uczciwych, uspołecznionych obywateli, bo kto nie będzie tak głosował, to spadnie na niego ciężka odpowiedzialność przed Bogiem za wybór wrogów Kościoła Bożego, lub szkodników dla społeczeństwa. Więcej z ambony nic mówić nie wolno.

Niech Duch św. oświeci i usposobi naszych współobywateli (do sumiennego spełnienia tego obowiązku); błagajmy Go o to codziennie w naszych modłach.

Lublin, 7 lutego 1928 r. Nr. 516.

† Marjan Leon, Bp. Lub.

